

дѣчица. Зк. 46. Момичета-та предижа, плетяха, ще си пречюпать прѣсти-тѣ отъ работы. Л. Д. 1875 р. 130.

Пречу́ямъ и. св. прослыши: Ніе кинисахме, За тоята сестра, А в'рни се Марко, Че сме га пречули, Че мошти е работна, Гости да дочека, Гости да испрати, Че и хубава,—гиздава. В. 201. Пречу́ямъ се ум. прочуяムъ се, прославлюсь: Пречула ми сѣ Йована, Съ убавина, гиздавина, Найповике со работа, На 'се-та земя сѣ пречу. М. 77.

Прѣчръвѣ са и. св. покрасиЮ: Но тя са прѣчрви толкова, щото захвана бѣрзо да вѣрви. Л. Д. 1875 р. 134.

Прѣчѣ ил. дл. 1) препятствую, мѣшаю: Каменита-та страна много пречяше на селяне. Л. Д. 1869 р. 133. Той не му пречи да иде на Цариградъ. Р. 8. Никоя работа и занаять не прятить чловѣку да си подвигне надъ тѣхъ. ib. 1873 р. 193. 2) Макед. пересѣкаю путь, иду на прямикъ: „Иль ти є драго, Недо ле, Че въ село иди паша-та, Та прѣко пречи презъ село, Та право иде у назе.“ М. 160.

Прѣшнѣнъ пр. переднїй: Той кой-то има въ рака-та си протъ и гони съ него прѣшнія, гони го—Ч. 107.

Прешѣствиe с. с. переходъ: Въ путь! въ прешествиe! въ друго пътище! Гп. 8.

Прѣшленъ с. м. Прешленче ум. прѣсло, прѣсленъ, т. е. кольцо (свинцовое или желѣзное) или кружокъ изъ черепка съ дыркой, надѣваемый на веретено для вѣсу: На долный край врѣтена, додѣ еще е празно, пажжть едно вѣщо отъ скѣдель или отъ камень крѣгло изваяно и посрѣдѣ пробито, кое зъвжть прѣшленъ, да имъ натяга врѣтено. Пк. 83. Едно врѣтено и единъ прѣшленъ. Ч. 16. Турцк-грацкому врѣтену съсъ маламину прѣшленчи. Бонч. 169.

Прѣщѣпнѣтъ пр. съ перехватомъ: Хари-ты пашкулы бывать бѣли, яри, корави и прѣщѣпнѣти. Л. Д. 1871 р. 233. А пашкули изглѣдвѣтъ крѣсновидно посрѣдѣ прѣщѣпнѣти. Пк. 65.

Прѣядка с. ж. пирожное, лакомство: Слуга, въ лжскава премѣна разносѣше пиене и преѣдки. Тб. 101. Ламтять само за хлѣбъ, а не искать другы преѣдки. Л. Д. 1872 р. 135. Тя слабо храни, иъ кога ся храни добытькъ и съ друга сочнѣ храни, слама-та е добра за прѣядка на добыче-то. ib. 1869 р. 212.

Прѣямъ и. св. Прѣядамъ ил. дл. обѣймися, обѣдаюся: Повръща ли дѣте-то, това е знакъ че е прѣяло. Л. Д. 1869 р. 95. А кучето защото било преяло много, не могло да ходи. Пс. 13, 152. Добытчето ако прѣѣде повече, отъ колко-то му трѣбува, поболѣва си. ib. 1873 р. 275. Прѣдане Прѣаждане с. с. объяденіе, обжорство: Сыромасытъ често съ поздравы поради недоѣданьето нежели богатытъ отъ преѣданьето, храни-тѣ които съ много сгодны на вкуса и които пра-